

ವನಿಸಿ ಹಾಸಿಗೆ ಬೀಳುವವ್ವರಲ್ಲಿ ‘ಉತ್ತಪ್ಪ’ ವನಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ಇದು ರಾತ್ರಿಯ ಕಥೆಯಾದರೆ, ಬೇಳೆಗೆಯದೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಗಡಿಬಿಡಿ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದು ಸಮಯಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ಚಾ, ಕಾಫಿ, ಕ್ವಾಯಿ, ಬುಷ್ಟು, ಹಾಲು, ಹಾಲ್‌ಕ್ವೆಸ್‌ ಅಂತ ಹೋಟ್‌ಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೆನುವಿನ ಹಾಗೆ ರೆಡಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಮುಂಚೆ ನಾವೇ ಒಂದಪ್ಪು ಮ್ಯಾಚೇಲೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡ ಕೆಲಸಗಳಿರುತ್ತವೆ ನೋಡಿ. ಅದೇ ಯಾಂಟ್‌ಬು, ಪ್ರತೀಕೆಗಳು, ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಿಲುಂದ ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸೆಲ್ಫ್ ಮಿನಿ ವೈಡ್ಯರಾಗಿಬಿಟ್ಟರುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೂ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಸಮಾಧಾನ

ಇರುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಗಂಟಲಿಗೆ ಹಾಕಿ ಗಳಳಿಗೆ ಅಂತ ಗಾಗಿ ರೋ ಮಾಡೋಳೆ ಬೆಳ್ಳನೆಯ ನೀರಿಗೆ ಉಪ್ಪು, ಅರಿಣಿ ಹಾಕಿ ರೆಡಿ ಮಾಡೋದು, ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಒಂದು ಕಣ್ಣು ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಇಡೋದು ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಜೊತೆಗೆ ಖಾಲಿ ಹೊಟ್‌ಗೆ ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಮರಿಯದೆ ಗುಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದು, ಹಾಳು ಹೊಟ್‌ಗೆ ಲೇಟರುಗಟ್ಟಲೆ ಬಿಸಿನಿರು ಕುಡಿಯುವವರಿಗೆ ಕಾಯಿಸಿ ಇಡುವುದು, ತಂತ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳೋಳೆ ಬಿಸಿನಿರಿಗೆ ಜೀನುತ್ಪಾದ, ನಿಂಬೆಹಣ್ಣು ಹಿಂಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ನೆನೆಹಾಕಿದ ಬಾಡಾಮಿ, ದ್ವಾಢಿ, ಮೆಂತಾಳು, ಶಿಯಾಬಿಜ, ಆಳವಿ ಸ್ವಾಹಾ ಮಾಡುವುದು

ಇದ್ದದ್ದೇ. ಅಲೊವೆರಾ, ಸೋರೆಕಾಯಿ, ಹಾಗಲಕಾಯಿ ಜ್ವಾಸಾಗಳು, ನೋನಿ, ಗಂಜಿ ಅಂತಲ್ಲ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುವ ಸುತ್ತಿಗೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತಲೆ ಸುತ್ತಿದಂತಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಬೇಳೆಗೆ ರಾತ್ರಿ ಕಾಲಿಗೆ ಚಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಗರಗರಿತಿರಿಮಾಡಿದರೂ, ಆಕೆಲಸಗಳು ಲೆಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳು ಇಲ್ಲ, ಬುಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳು ಇಲ್ಲ. ಅದುಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವರು, ಕೊಳ್ಳಿಕೊಳ್ಳುವರಿಂತ, ಒಗ್ಗರಣೆ ಹಾಕಿ ಕೈಯಾಡಿಸಿದವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಕ್ರೆಡಿಟ್‌ ಹೊಗುವ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಗಾದೆ ಮಾತು ‘ಚೆಲ್ಲರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಭೀ ಅನ್ನಸೆನ್ನಿಂತು’ ಎಂದು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವುದು ನಿಜ ಇರಬಹುದು ಬಿಡಿ...

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in